

kunde vise et Villigheds- og Retfærdigheds-hensyn mod en Klasse af Medborgere ved at sinke Loven de saa Ojeblikke, der behøves for gentem et Udvalg at foretage denne Ændring i den. Jeg tillader mig derfor at anbefale det høje Ting, at stille sig velvillig lige over for Sagens Henvisning til et Udvalg.

R. Jørgensen: Det er kun en ganske enkelt Bemærkning, jeg skal gøre lige over for det foreliggende Lovforslag. Jeg er ganske enig med de to ærede foregaaende Talere i, at dette lille Lovforslag sikkert er betimeligt og rimeligt; men der er et enkelt Udtryk deri, som jeg gerne vil høre den højtærede Justitsministers Mening om, og det er Udtrykket: „Redelanlæg“. Der staar nemlig i Forslaget: „For saa vidt to eller flere Kedler, hørende til samme Redelanlæg o. s. v.“ Dette Ord: „Redelanlæg“ har været opfattet paa forskellig Maade. Det viser sig af Motiverne, at den højtærede Justitsminister har opfattet et Redelanlæg saaledes, at kun de Kedler, der høre til samme Dampmaskine, kunne betragtes som hørende til samme Anlæg. Men nu, da Højesteret er kommen til en anden Anskuelse, nemlig, at alle de Kedler, som findes i en Fabrik, høre til samme Anlæg, vilde jeg gerne spørge, om der ikke vilde komme nogen Uklarhed frem i nærværende Forslag, naar Ordet Redelanlæg kom derind, og man ikke i selve Loven udvikler, hvad der skal forstås ved Redelanlæg, om det maatte gennem Højesteretsdommen skal betragtes som fastslaaet, at ved Redelanlæg forstås de Kedler, som findes i en Fabrik.

Justitsministeren (Nellemann): Med Hensyn til den sidste Bemærkning skal jeg udtale, at det har været Ministeriets Mening at høre sig for Højesteretsdommen og tage Ordet „Redelanlæg“ i den Betydning, som det har faaet ved den omtalte Højesteretsdom; men i øvrigt kan jeg ikke have noget imod, at Ordet bliver tydeliggjort ved en Ændring, hvis man maatte anse det for nødvendigt.

Hvad angaar Spørgsmaalet om Benyttelsen af Udtrykket Hestekraft skal jeg bemærke, at det forekommer mig, at der ikke kan optaa nogenjomhelst Ulempe af at bruge det Udtryk, der bruges, efter som der jo staar i 7de Linie: „En Hests Kraft anses for at svare til en Redel-Udpaavirningsflade af 15 Kv. Fod“. Naar det udtrykkelig staar i Loven, kan der aldrig være Tale om, at der kan optaa nogen Tvivl om, hvad Meningen skal være, eller om, hvorledes Loven skal

anvendes, og hvad det angaar, at man ønsker, at Udtrykket „Hestes Kraft“ skal udgaa, kan jeg dertil kun svare, at jeg ikke kan se, at der kan være stort bundet ved, at det udgaa af denne Lov, saa længe det dog bruges i den øvrige Maskinlovgivning. Men i øvrigt er det jo en Sag, som jeg maa anse for at have en meget underordnet Betydning, om man udtrykker sig paa den ene eller paa den anden Maade, naar der aldrig kan opstaa nogen virkelig faktisk Tvivl om, hvad der menes.

For saa vidt man dernæst har rejst Spørgsmaalet om en indgaaende Revision af Lønningsbestemmelserne under denne Lov, vil jeg dertil kun sige, at naar jeg har Betænkkelighed derved, er det naturligvis ikke for Tidens Skyld, thi hvis man ellers vil forhøje Lønningerne, kunde man naturligvis udføre det i meget kort Tid, og den Forsinkelsetse, som Sagen kunde lide derved, at man satte saadanne Bestemmelser ind i Lovforslaget, vilde efter min Mening ikke have nogen som helst Betydning, den kunde man meget godt finde sig i. Men Grunden, hvorfor jeg har Betænkkelighed derved, er den, at dersom man vil fastholde, at en saadan Bestemmelse skal findes i Lovforslaget, vilde det meget let kunne medføre, at Lovforslaget slet ikke kom ud, hvis nemlig det andet Ting ikke vilde gaa ind paa disse Forhøjelser. Og i den Henseende foreligger der ikke nogen særlig Grund til at tro, at man vilde være villig dertil, thi det er jo kun ganske kort Tid siden, at de paagældende Lønningsbestemmelser bleve vedtagne, og det vil jo erindres, at det kneb stærkt med at komme saa vidt, som vi kom med disse Lønninger. Regeringen havde jo foreslaaet mere, og først efter langvarige Forhandlinger naaede man saa vidt, som det er lykkedes at komme her. Jeg skal gjerne indrømme, at det kunde være ønskeligt — dette ligger jo allerede deri, at jeg i sin Tid foreslog højere Lønninger for de paagældende — at hde dem en noget højere Lønning, men jeg vilde som sagt anse det for meget uheldigt, at et Forsøg herpaa skulde have til Følge, at denne Lov ikke kom ud. Jeg forstod den ærede Taler, som bragte dette Spørgsmaal paa Bane, saaledes, at det han ønskede, navnlig var, at der skulde tillægges Assistenternes Pensioneret. Dertil vil jeg svare, at det jo ganske vist kunde være meget godt for Assistenterne; men jeg tror ikke, det vilde have saa stor praktisk Betydning for dem, som den ærede Taler maatte antage, og jeg tror navnlig ikke, at det vilde have saa stor praktisk Betydning for dem, som det vilde have at faae selve